

Škola: OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela
Školska godina: 2025./2026.
Učitelj/učiteljica: Vanja Sokol
Razred: 5.

ELEMENTI I KRITERIJI VREDNOVANJA

Hrvatski jezik - 5. razred

Sastavnice vrednovanja u predmetu Hrvatski jezik:

- hrvatski jezik i komunikacija
- književnost i stvaralaštvo
- kultura i mediji.

Sadržaj vrednovanja u nastavnom predmetu:

- razgovor, pitanja i odgovori (usmeni odgovori)
- rješavanje zadataka u pisanim provjerama znanja
- rješavanje problemskih zadataka
- tumačenje grafičkih organizatora znanja i/ili tablično/grafički prikazanih podataka
- izrada konceptualnih i/ili umnih mapa, križaljki, ispunjaljki, pitalica, rebusa, kvizova, stripova, infografika prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- pisanje sastavka na određenu temu prema unaprijed zadanim smjericama i utvrđenim kriterijima
- izrada plakata, prezentacija, seminarskih radova prema unaprijed utvrđenim kriterijima
- predstavljanje radova.

Oblici vrednovanja naučenoga:

- usmene provjere, pisane provjere zadatcima zatvorenoga i/ili otvorenoga tipa
- predstavljanja ili izvedbe: govorni i razgovorni oblici
- praktični radovi, projekti, učeničke mape i sl.

HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ A.5.1. Učenik govori i razgovara u skladu s interesima, potrebama i iskustvom.	– rijeko primjenjuje različite govorne činove i uz pomoć učitelja pripovijeda kronološki	– povremeno primjenjuje različite govorne činove i djelomično samostalno pripovijeda kronološki	– uglavnom primjenjuje različite govorne činove i uglavnom samostalno pripovijeda kronološki	– redovito primjenjuje različite govorne činove i samostalno pripovijeda kronološki
	– uz pomoć učitelja prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te slabo, tek na poticaj učitelja primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno odgovara na pitanja učitelja i razgovara o svakodnevnim događajima – uz pomoć učitelja slabo usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i modelu, poštuje temu – slabo i uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje – slabo razgovjetno govori i slabo točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– povremeno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te djelomično primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – na poticaj učitelja razgovara o svakodnevnim događajima i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – djelomično samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje kratko i uglavnom logično – djelomično samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda kratko i uglavnom logično – djelomično razgovjetno govori i djelomično točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– uglavnom samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te uglavnom samostalno primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – uglavnom samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, uglavnom opisuje logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom razgovjetno govori i uglavnom točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te samostalno i spontano primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – često samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje logično, iscrpno i zanimljivo, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo, služi se govornim vrednotama za zadržavanje pozornosti slušatelja – razgovjetno govori i točno intonira rečenice

HJ A.5.2. Učenik sluša tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– sluša tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– sluša tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– sluša tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– sluša tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– uz višestruke poticaje sluša tekst – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju slušanoga teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše kratke i djelomično jasne bilješke o slušanome tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja djelomično jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – značenje riječi u rječniku traži na poticaj učitelja	– uz početni poticaj sluša tekst – uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uz povremenu pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše uglavnom jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – povremeno samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – uglavnom samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo i aktivno sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne bilješke o slušanome tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – samostalno traži značenje riječi u rječniku
HJ A.5.3. Učenik čita tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– čita tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– čita tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– čita tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– čita tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– slabo, uz pomoć učitelja prepoznaje svrhu čitanja (osobna i javna) – uz pomoć učitelja uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz često zastajkivanje ili pogrešno	– djelomično samostalno prepoznaje svrhu čitanja – djelomično samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz povremeno zastajkivanje kod višesložnih riječi, uglavnom poštuje rečenične intonacije	– uglavnom samostalno prepoznaje svrhu čitanja – uglavnom samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, ali bez izražajnosti	– samostalno prepoznaje svrhu čitanja – samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, u čitanju postiže izražajnost

	izgovaranje višesložnih riječi, ne poštuje rečenične intonacije – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju pročitanaog teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi i piše kratke i djelomično jasne bilješke o pročitanoome tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – rijetko jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uz pomoć učitelja služi se sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uz pomoć učitelja služi se osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj pročitanaog teksta – djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše uglavnom jasne kratke bilješke o pročitanoome tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – djelomično jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – djelomično se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – djelomično se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uglavnom samostalno prepričava i uglavnom točno objašnjava sadržaj pročitanaog teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoome tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – uglavnom samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uglavnom se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uglavnom se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– samostalno prepričava i objašnjava sadržaj pročitanaog teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoome tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – samostalno se služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – samostalno se služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga
--	---	--	--	---

HJ A.5.4.
Učenik piše tekstove
trodijelne strukture u
skladu s temom.

– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost
– uz pomoć i vodstvo učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima – uz pomoć učitelja piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su neuredne i slabo pregledne – prema modelu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema modelu opisuje osobu ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) pripovijeda kronološki nižući događaje, slabo postiže ulančanost rečenica – uz pomoć učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj i uz pomoć učitelja provjerava točnost informacija – rijetko točno citira i navodi ime autora – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i	– uz povremenu pomoć učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, djelomično povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – djelomično samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su djelomično uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uglavnom samostalno pripovijeda kronološki nižući događaje, djelomično postiže ulančanost rečenica – na poticaj učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj učitelja provjerava točnost informacija – djelomično točno citira i navodi ime autora – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i	– uglavnom samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, uglavnom povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – uglavnom samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su uglavnom uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – pripovijeda kronološki nižući događaje uglavnom povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – uglavnom se samostalno služi novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – uglavnom samostalno provjerava točnost informacija – uglavnom točno citira i navodi ime autora	– samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, vodi bilješke uredno i pregledno – prema vlastitome planu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – izrađuje vlastiti plan opisa te opisuje osobu navodeći pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe – pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – samostalno provjerava točnost informacija – točno citira i navodi ime autora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i

	posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – uz pomoć učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – rijetko piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – na poticaj učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – djelomično točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	– uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – uglavnom se samostalno služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – uglavnom točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – samostalno se služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima
HJ A.5.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o promjenjivim i nepromjenjivim riječima na oglednim i čestim primjerima.	– slabo razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– djelomično razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– uglavnom razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta
	– slabo razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uz pomoć učitelja prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uz pomoć učitelja izriče prezent, perfekt i futur I. – uz pomoć učitelja razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uz pomoć učitelja uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – prema modelu provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – slabo provodi glasovne promjene u prototipnim riječima	– djelomično razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – djelomično samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – djelomično samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – djelomično samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – djelomično samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – djelomično točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – djelomično provodi glasovne promjene u riječima	– uglavnom razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uglavnom samostalno infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uglavnom samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – uglavnom samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uglavnom samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – uglavnom točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini	– razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – samostalno i točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini

	– uz pomoć učitelja razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– djelomično samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– uglavnom provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uglavnom samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– samostalno i točno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice
HJ A.5.6. Učenik uočava jezičnu raznolikost hrvatskoga jezika u užem i širem okružju.	– rijetko prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– povremeno prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– uglavnom prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– redovito prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika
	– odgovara na učiteljeva pitanja o službenoj ulozi i uporabi hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uz pomoć učitelja razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina – uz pomoć učitelja uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uz pomoć učitelja prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – slabo razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– djelomično samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – djelomično samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te ih prepoznaje u primjerima – djelomično samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – djelomično samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – djelomično razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– uglavnom samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uglavnom samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te uglavnom samostalno navodi primjere – uglavnom samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uglavnom samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – uglavnom razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te navodi primjere – samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja

KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO				
ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ B.5.1. Učenik obrazlaže doživljaj književnoga teksta, objašnjava uočene ideje povezujući tekst sa svijetom oko sebe.	– izražava emocionalni doživljaj i slabo razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i djelomično razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i uglavnom točno razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i točno razumijevanje književnoga teksta
	– na poticaj učitelja slabo izražava doživljaj o književnome tekstu – rijetko doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – rijetko komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uz pomoć učitelja prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta	– povremeno izražava doživljaj o književnome tekstu – povremeno doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – povremeno komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – djelomično samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– uglavnom redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – uglavnom redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – uglavnom redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uglavnom samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću
HJ B.5.2. Učenik razlikuje temeljna žanrovska obilježja književnoga teksta.	– slabo razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– djelomično razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– uglavnom razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima	– razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima
	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uz pomoć učitelja objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova – uz pomoć učitelja razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te djelomično samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – djelomično samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uglavnom samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – uglavnom samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima	– uočava književnost kao umjetnost riječi te samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi

	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uz pomoć učitelja primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uz pomoć učitelja djelomično prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – djelomično samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – djelomično samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uglavnom samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uglavnom samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba
--	--	---	---	---

HJ B.5.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnoga teksta.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

HJ B.5.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.

KULTURA I MEDIJI				
ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ C.5.1. Učenik razlikuje tiskane medijske tekstove i izdvaja tekstove / sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti.	– uz pomoć učitelja nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– djelomično samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– uglavnom samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima
	– uz pomoć učitelja razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uz pomoć učitelja uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uz pomoć učitelja prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uz pomoć učitelja izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– djelomično samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – djelomično samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – djelomično samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – djelomično samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– uglavnom samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uglavnom samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uglavnom samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uglavnom samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – samostalno izdvaja sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce

HJ C.5.2. Učenik opisuje značenje popularnokulturnih tekstova u kontekstu svakodnevnoga života.	– uz pomoć učitelja povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– djelomično samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– uglavnom samostalno povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom
	– rijetko uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uz pomoć učitelja uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uz pomoć učitelja objašnjava pojam popularne kulture	– povremeno uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – djelomično samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – djelomično samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– uglavnom redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uglavnom samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uglavnom samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – samostalno objašnjava pojam popularne kulture

HJ C.5.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati.

OBLICI VREDNOVANJA		
VREDNOVANJE ZA UČENJE	VREDNOVANJE KAO UČENJE (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	VREDNOVANJE NAUČENOGA
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema – poster – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– trominutna stanka – (samo)procjena uradaka – lista za procjenu – rubrike	– pisane provjere – usmeno ispitivanje – analiza mape radova – opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova

Kriterij ocjenjivanja pisane provjere:

0% - 49% = 1

50% - 59% = 2

60% - 75% = 3

76% - 89% = 4

90% - 100% = 5

Škola: OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela

Školska godina: 2025./2026.

Učitelj/učiteljica: Gracija Glavičić

Razredni odjel: 6.

KRITERIJI VREDNOVANJA

Hrvatski jezik - 6. razred

HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ A.6.1. Učenik govori i razgovara u skladu s interesima, potrebama i iskustvom.	– rijeko primjenjuje različite govorne činove i uz pomoć učitelja pripovijeda kronološki	– povremeno primjenjuje različite govorne činove i djelomično samostalno pripovijeda kronološki	– uglavnom primjenjuje različite govorne činove i uglavnom samostalno pripovijeda kronološki	– redovito primjenjuje različite govorne činove i samostalno pripovijeda kronološki
	– uz pomoć učitelja prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te slabo, tek na poticaj učitelja primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno odgovara na pitanja učitelja i razgovara o svakodnevnim događajima – uz pomoć učitelja slabo usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i modelu, poštuje temu – slabo i uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje – slabo razgovjetno govori i slabo točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– povremeno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te djelomično primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – na poticaj učitelja razgovara o svakodnevnim događajima i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – djelomično samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje kratko i uglavnom logično – djelomično samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda kratko i uglavnom logično – djelomično razgovjetno govori i djelomično točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– uglavnom samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te uglavnom samostalno primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – povremeno samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – uglavnom samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, uglavnom opisuje logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo – uglavnom razgovjetno govori i uglavnom točno intonira rečenice, može točno intonirati rečenicu ponavljajući za učiteljem	– samostalno prepoznaje različite svrhe govorenja (osobna i javna) te samostalno i spontano primjenjuje različite govorne činove (zahtjev, isprika, zahvala i poziv) – često samostalno potiče razgovor, odgovara na pitanja i postavlja pitanja kako bi došao do informacije – samostalno usmeno opisuje prema zadanoj strukturi i smjernicama, poštuje temu, opisuje logično, iscrpno i zanimljivo, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – samostalno usmeno pripovijeda kronološki nižući događaje, pripovijeda logično, iscrpno i zanimljivo, služi se govornim vrednotama za zadržavanje pozornosti slušatelja – razgovjetno govori i točno intonira rečenice

HJ A.6.2. Učenik sluša tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– sluša tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– sluša tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– sluša tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– sluša tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– uz višestruke poticaje sluša tekst – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju slušanoga teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše kratke i djelomično jasne bilješke o slušanome tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja djelomično jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – značenje riječi u rječniku traži na poticaj učitelja	– uz početni poticaj sluša tekst – uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uz povremenu pomoć učitelja izdvaja ključne riječi te piše uglavnom jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – uz pomoć učitelja uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – povremeno samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o slušanome tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – uglavnom samostalno traži značenje riječi u rječniku	– uz početni poticaj pažljivo i aktivno sluša tekst – samostalno prepričava i objašnjava sadržaj slušanoga teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne bilješke o slušanome tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno, jasno i logično prepričava slušani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora – samostalno traži značenje riječi u rječniku
HJ A.6.3. Učenik čita tekst, izdvaja ključne riječi i objašnjava značenje teksta.	– čita tekst, slabo izdvaja ključne riječi i uz pomoć učitelja piše bilješke	– čita tekst, djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše bilješke	– čita tekst, uglavnom uspješno izdvaja ključne riječi, uglavnom samostalno piše bilješke te prepričava tekst	– čita tekst, vrlo uspješno izdvaja ključne riječi, samostalno piše bilješke, uspješno prepričava tekst
	– slabo, uz pomoć učitelja prepoznaje svrhu čitanja (osobna i javna) – uz pomoć učitelja uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz često zastajkivanje ili pogrešno	– djelomično samostalno prepoznaje svrhu čitanja – djelomično samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst uz povremeno zastajkivanje kod višesložnih riječi, uglavnom poštuje rečenične intonacije	– uglavnom samostalno prepoznaje svrhu čitanja – uglavnom samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, ali bez izražajnosti	– samostalno prepoznaje svrhu čitanja – samostalno uočava sastavne elemente grafičke strukture teksta (naslov, podnaslove, fotografije i/ili ilustracije) – naglas čita tekst fluentno i točno, poštuje rečenične intonacije, u čitanju postiže izražajnost

	izgovaranje višesložnih riječi, ne poštuje rečenične intonacije – točno odgovara na pitanja učitelja o sadržaju pročitanoa teksta – uz pomoć učitelja izdvaja ključne riječi i piše kratke i djelomično jasne bilješke o pročitanoa tekstu, uz pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – rijetko jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – rijetko točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uz pomoć učitelja služi se sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uz pomoć učitelja služi se osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uz povremenu pomoć učitelja prepričava i objašnjava sadržaj pročitanoa teksta – djelomično samostalno izdvaja ključne riječi i piše uglavnom jasne kratke bilješke o pročitanoa tekstu, uz povremenu pomoć učitelja razlikuje bitno od nebitnoga – djelomično jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – djelomično točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – djelomično se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – djelomično se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– uglavnom samostalno prepričava i uglavnom točno objašnjava sadržaj pročitanoa teksta – uglavnom samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoa tekstu, uglavnom razlikuje bitno od nebitnoga – uglavnom samostalno, uglavnom jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – uglavnom točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – uglavnom se samostalno služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – uglavnom se samostalno služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga	– samostalno prepričava i objašnjava sadržaj pročitanoa teksta, postavlja pitanja o tekstu – samostalno izdvaja ključne riječi i piše jasne kratke bilješke o pročitanoa tekstu, razlikuje bitno od nebitnoga – samostalno jasno i logično prepričava pročitani tekst služeći se bilješkama – redovito točno objašnjava nepoznate riječi na temelju vođenoga razgovora i zaključivanja iz konteksta – samostalno se služi sadržajem i kazalom pojmova u traženju informacija – samostalno se služi osnovnim tehnikama pretraživanja interneta i knjižničnih kataloga
--	---	--	--	---

HJ A.6.4.
Učenik piše tekstove
trodijelne strukture u
skladu s temom.

– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost	– piše pripovjedne tekstove trodijelne strukture postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost
– uz pomoć i vodstvo učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima – uz pomoć učitelja piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su neuredne i slabo pregledne – prema modelu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema modelu opisuje osobu ne postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uz pomoć učitelja (smjernica i potpitanja) pripovijeda kronološki nižući događaje, slabo postiže ulančanost rečenica – uz pomoć učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj i uz pomoć učitelja provjerava točnost informacija – rijetko točno citira i navodi ime autora – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i	– uz povremenu pomoć učitelja utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, djelomično povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – djelomično samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su djelomično uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu djelomično postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – uglavnom samostalno pripovijeda kronološki nižući događaje, djelomično postiže ulančanost rečenica – na poticaj učitelja služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – na poticaj učitelja provjerava točnost informacija – djelomično točno citira i navodi ime autora – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i	– uglavnom samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, uglavnom povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – uglavnom samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, bilješke su uglavnom uredne i pregledne – prema smjernicama piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – prema smjernicama opisuje osobu uglavnom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost – pripovijeda kronološki nižući događaje uglavnom povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – uglavnom se samostalno služi novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – uglavnom samostalno provjerava točnost informacija – uglavnom točno citira i navodi ime autora	– samostalno utvrđuje temu: čita i istražuje o temi u različitim izvorima, povezuje temu sa stečenim znanjem i iskustvom – samostalno piše bilješke o temi: u natuknicama navodi podteme razrađujući temu, vodi bilješke uredno i pregledno – prema vlastitome planu piše tekst trodijelne strukture u skladu sa slobodno odabranom ili zadanom temom postižući cjelovitost teksta i stilsku ujednačenost, pokazuje bogatstvo leksika i teži originalnosti – izrađuje vlastiti plan opisa te opisuje osobu navodeći pojedinosti i iskazujući svoj doživljaj osobe – pripovijeda kronološki nižući događaje povezujući rečenice tako da sljedeća proizlazi iz prethodne – služi se novim riječima koje je čuo ili pročitao istražujući o temi – samostalno provjerava točnost informacija – točno citira i navodi ime autora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i

	posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – uz pomoć učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – rijetko piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim primjerima – na poticaj učitelja služi se pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – djelomično točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	– uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima (vlastite imenice i posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – uglavnom se samostalno služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – uglavnom točno piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima	posvojni pridjevi) u poznatim i nepoznatim primjerima – samostalno se služi pravopisom radi poštivanja pravopisne norme – piše u skladu s usvojenim gramatičkim i pravopisnim pravilima
HJ A.6.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o promjenjivim i nepromjenjivim riječima na oglednim i čestim primjerima.	– slabo razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– djelomično razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– uglavnom razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta	– razlikuje vrste promjenjivih i nepromjenjivih riječi na oglednim i čestim primjerima u oblikovanju teksta
	– slabo razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uz pomoć učitelja prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uz pomoć učitelja izriče prezent, perfekt i futur I. – uz pomoć učitelja razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uz pomoć učitelja uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – prema modelu provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – slabo provodi glasovne promjene u prototipnim riječima	– djelomično razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – djelomično samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – djelomično samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – djelomično samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – djelomično samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – djelomično točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini – djelomično provodi glasovne promjene u riječima	– uglavnom razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – uglavnom samostalno infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – uglavnom samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – uglavnom samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – uglavnom samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – uglavnom točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini	– razlikuje morfološke kategorije kojima se uspostavljaju veze među riječima: rod, broj, padež, lice i vrijeme – samostalno prepoznaje infinitiv, glagolski pridjev radni, pomoćne glagole – samostalno izriče prezent, perfekt i futur I. – samostalno razlikuje opće i vlastite imenice, opisne, posvojne i gradivne pridjeve – samostalno uočava padeže kao različite oblike iste riječi na čestim i oglednim primjerima – samostalno i točno provodi stupnjevanje pridjeva na uporabnoj razini

	– uz pomoć učitelja razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– djelomično samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– uglavnom provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uglavnom samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice	– samostalno i točno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – samostalno razlikuje nepromjenjive riječi u službi: izricanja okolnosti radnje, odnosa među riječima i povezivanja i preoblike rečenice
HJ A.6.6. Učenik uočava jezičnu raznolikost hrvatskoga jezika u užem i širem okružju.	– rijetko prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– povremeno prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– uglavnom prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika	– redovito prepoznaje komunikacijske situacije koje zahtijevaju uporabu standardnoga jezika
	– odgovara na učiteljeva pitanja o službenoj ulozi i uporabi hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uz pomoć učitelja razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina – uz pomoć učitelja uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uz pomoć učitelja prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – slabo razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– djelomično samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – djelomično samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te ih prepoznaje u primjerima – djelomično samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – djelomično samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – djelomično razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– uglavnom samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – uglavnom samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te uglavnom samostalno navodi primjere – uglavnom samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – uglavnom samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – uglavnom razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja	– samostalno objašnjava službenu ulogu i uporabu hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma u Republici Hrvatskoj – samostalno razlikuje hrvatski standardni jezik od materinskoga jezika, drugoga jezika, jezika nacionalnih manjina te navodi primjere – samostalno uspoređuje vlastiti mjesni govor i narječje s hrvatskim standardnim jezikom – samostalno prepoznaje i izdvaja riječi mjesnoga govora i narječja, razgovornoga jezika te ih zamjenjuje riječima hrvatskoga standardnog jezika – razlikuje vlastiti mjesni govor i narječje od drugih govora i narječja

KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ B.6.1. Učenik obrazlaže doživljaj književnoga teksta, objašnjava uočene ideje povezujući tekst sa svijetom oko sebe.	– izražava emocionalni doživljaj i slabo razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i djelomično razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i uglavnom točno razumijevanje književnoga teksta	– izražava emocionalni doživljaj i točno razumijevanje književnoga teksta
	– na poticaj učitelja slabo izražava doživljaj o književnome tekstu – rijetko doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – rijetko komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uz pomoć učitelja prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta	– povremeno izražava doživljaj o književnome tekstu – povremeno doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – povremeno komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – djelomično samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– uglavnom redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – uglavnom redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – uglavnom redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – uglavnom samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću	– redovito izražava doživljaj o književnome tekstu – redovito doživljavanjem pročitana izražava vlastite osjećaje, stavove i vrijednosti – redovito komentira i obrazlaže vlastito razumijevanje književnoga teksta – samostalno prepoznaje glavne ideje i problematiku književnoga teksta te ih povezuje sa stvarnošću
HJ B.6.2. Učenik razlikuje temeljna žanrovska obilježja književnoga teksta.	– slabo razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– djelomično razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim primjerima	– uglavnom razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima	– razlikuje temeljna žanrovska obilježja na osnovi tematike i strukture teksta na poznatim i novim primjerima
	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uz pomoć učitelja objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova – uz pomoć učitelja razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te djelomično samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – djelomično samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi	– uočava književnost kao umjetnost riječi te uglavnom samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – uglavnom samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima	– uočava književnost kao umjetnost riječi te samostalno objašnjava razliku između književnih i ostalih tekstova navodeći primjere – samostalno razlikuje tekstove prema poetskim, proznim i dramskim obilježjima na osnovi

	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uz pomoć učitelja primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uz pomoć učitelja djelomično prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – djelomično samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – djelomično samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	na osnovi tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – uglavnom samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – uglavnom samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba	tematike, likova i načina izlaganja, strukture teksta – samostalno primjenjuje temeljna književnoteorijska znanja (zvučnost i ritmičnost, stih, strofa; pripovijedanje o događajima, opisivanje, dijalog; sceničnost dramskoga teksta, dijalog, monolog, didaskalije) na konkretnim primjerima – samostalno prepoznaje jezično-stilska obilježja književnoga teksta na konkretnim primjerima: preneseno značenje, pjesnička slika, epitet, usporedba
--	--	---	---	---

HJ B.6.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnoga teksta.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

HJ B.6.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.

KULTURA I MEDIJI				
ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ C.6.1. Učenik razlikuje tiskane medijske tekstove i izdvađa tekstove / sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti.	– uz pomoć učitelja nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– djelomično samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– uglavnom samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima	– samostalno nabraja sadržajne i grafičke elemente tiskanoga medijskoga teksta te prepoznaje pozitivne vrijednosti u medijskim tekstovima
	– uz pomoć učitelja razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uz pomoć učitelja uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uz pomoć učitelja prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uz pomoć učitelja izdvađa sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– djelomično samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – djelomično samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – djelomično samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – djelomično samostalno izdvađa sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– uglavnom samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – uglavnom samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – uglavnom samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – uglavnom samostalno izdvađa sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce	– samostalno razlikuje tiskane medijske tekstove prema učestalosti izlaženja (dnevne novine, tjedne, mjesečne i godišnje časopise) – samostalno uočava uporabu i organizaciju pojedinih sadržajnih i grafičkih elemenata u različitim tiskanim medijskim tekstovima radi prenošenja poruke – samostalno prepoznaje kako se grafičkim elementima (naslov, nadnaslov, podnaslov, fotografija/ilustracija, okvir) oblikuje značenje medijske poruke i stvara željeni učinak na primatelja – samostalno izdvađa sadržaje koji promiču pozitivne vrijednosti i potiču pozitivne komunikacijske obrasce

HJ C.6.2. Učenik opisuje značenje popularnokulturnih tekstova u kontekstu svakodnevnoga života.	– uz pomoć učitelja povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– djelomično samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– uglavnom samostalno povezuje popularno-kulturne tekstove sa svakodnevnim životom	– samostalno povezuje popularnokulturne tekstove sa svakodnevnim životom
	– rijetko uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uz pomoć učitelja uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uz pomoć učitelja objašnjava pojam popularne kulture	– povremeno uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – djelomično samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – djelomično samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– uglavnom redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – uglavnom samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – uglavnom samostalno objašnjava pojam popularne kulture	– redovito uočava vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno opisuje značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih sa svakodnevnim životom – samostalno uočava priču kao temelj popularnokulturnih tekstova – samostalno objašnjava pojam popularne kulture

HJ C.6.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati.

OBLICI VREDNOVANJA		
VREDNOVANJE ZA UČENJE	VREDNOVANJE KAO UČENJE (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	VREDNOVANJE NAUČENOGA
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema – poster – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– trominutna stanka – (samo)procjena uradaka – lista za procjenu – rubrike	– pisane provjere – usmeno ispitivanje – analiza mape radova – opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova

Kriterij ocjenjivanja pisane provjere znanja:

0% - 49% = 1

50% - 59% = 2

60% - 75% = 3

76% - 89% = 4

90% - 100% = 5

Škola: OŠ dr. Franje Tuđmana, Brela

Školska godina: 2025./2026.

Učiteljica: Vanja Sokol

Razred: 7.

KRITERIJI VREDNOVANJA

Hrvatski jezik - 7. razred

HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ A.7.1. Učenik govori prema planu i razgovara primjenjujući vještine razgovora u skupini.	– rijeko sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– povremeno sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– uglavnom sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini	– redovito sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi primjenjujući obilježja razgovora u skupini
	– uz pomoć učitelja određuje svrhu govorenja: osobna i javna – uz pomoć učitelja govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – uz pomoć učitelja razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – uz pomoć učitelja razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – rijetko raspravlja spontano, uz pomoć učitelja raspravlja prema unaprijed dogovorenoj temi – rijetko obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o	– djelomično samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – djelomično samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – djelomično samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – djelomično samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – povremeno raspravlja spontano i djelomično samostalno prema unaprijed dogovorenoj temi – povremeno obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište	– uglavnom samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – uglavnom samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – uglavnom samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – uglavnom samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – uglavnom samostalno raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – uglavnom obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim temama u	– samostalno određuje svrhu govorenja: osobna i javna – samostalno govori objektivne pripovjedne tekstove prema planu – samostalno razlikuje vještine razgovora u skupini: uvjeravanje, nagovaranje, pregovaranje, raspravljanje – samostalno razlikuje spontanu i planiranu komunikaciju – samostalno raspravlja spontano i prema unaprijed dogovorenoj temi – redovito obrazlaže vlastito mišljenje i stajalište o različitim

	različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – rijetko točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – slabo povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	o različitim temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – povremeno točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – djelomično točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	skladu s dobi i vlastitim iskustvom – uglavnom točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – uglavnom točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom	temama u skladu s dobi i vlastitim iskustvom – točno naglašava riječi u skladu s naglasnim sustavom hrvatskoga standardnog jezika – točno povezuje izgovorne cjeline u veće cjeline i rečenice, rečeničnim naglaskom i rečeničnom intonacijom
HJ A.7.2. Učenik sluša tekst, izvodi zaključke i tumači značenje teksta.	– sluša tekst, uz pomoć učitelja sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, djelomično samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, uglavnom samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– sluša tekst, samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka
	– uz pomoć učitelja razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – uz pomoć učitelja razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – uz pomoć učitelja razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu	– djelomično samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – djelomično samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – djelomično samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu – djelomično samostalno organizira i interpretira	– uglavnom samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – uglavnom samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – uglavnom samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu	– samostalno razlikuje svrhu slušanja: osobna i javna – samostalno razlikuje empatijsko slušanje: usmjereno na razumijevanje govornikovih osjećaja i potreba, od drugih vrsta slušanja – samostalno razlikuje bitne od nebitnih podataka u slušanome tekstu

	– uz pomoć učitelja organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – uz pomoć učitelja parafrazira slušani tekst – uz pomoć učitelja donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – djelomično samostalno parafrazira slušani tekst – djelomično samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	– uglavnom samostalno organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – uglavnom samostalno parafrazira slušani tekst – uglavnom samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima	– samostalno organizira i interpretira podatke iz slušanoga teksta te ih sažima u različite vrste bilježaka – samostalno parafrazira slušani tekst – samostalno donosi niz zaključaka da bi oblikovao smisao slušanoga teksta – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi iz slušanoga teksta služeći se rječnicima
HJ A.7.3. Učenik čita tekst, izvodi zaključke i tumači značenje teksta.	– čita tekst, uz pomoć učitelja sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– čita tekst, djelomično samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– čita tekst, uglavnom samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka	– čita tekst, samostalno sažima bitne podatke u različite vrste bilježaka
	– uz pomoć učitelja objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – uz pomoć učitelja uočava grafičku strukturu teksta – uz pomoć učitelja objašnjava svrhu slikovnih elemenata	– djelomično samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – djelomično samostalno uočava grafičku strukturu teksta – djelomično samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata	– uglavnom samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – uglavnom samostalno uočava grafičku strukturu teksta – uglavnom samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata	– samostalno objašnjava svrhu čitanja: osobna i javna – samostalno uočava grafičku strukturu teksta – samostalno objašnjava svrhu slikovnih elemenata – samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu

	– uz pomoć učitelja razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – uz pomoć učitelja pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – uz pomoć učitelja organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – uz pomoć učitelja pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – uz pomoć učitelja izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– djelomično samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – djelomično samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – djelomično samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – djelomično samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – djelomično samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– uglavnom samostalno razlikuje slične podatke u čitanome tekstu – uglavnom samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – uglavnom samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – uglavnom samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – uglavnom samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima	– samostalno pojednostavnjuje složene podatke iz čitanoga teksta – samostalno organizira i interpretira podatke iz čitanoga teksta i sažima ih u različite vrste bilježaka – samostalno pronalazi dokaze i potkrepljuje zaključke do kojih je došao čitanjem – samostalno izabire odgovarajuće izvore za istraživanje informacija u skladu sa zadatkom – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se rječnicima
HJ A.7.4. Učenik piše objektivne pripovjedne tekstove u skladu s temom i prema planu.	– uz pomoć učitelja piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja – uz pomoć učitelja pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj,	– djelomično samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja – djelomično samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj,	– uglavnom samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja – uglavnom samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj,	– samostalno piše objektivne pripovjedne tekstove odgovarajući na pet temeljnih pitanja – samostalno pripovijeda objektivno: promatra i prati događaj, zapaža tijek

zapaža tijekom događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – uz pomoć učitelja odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – rijetko poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – na poticaj ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – rijetko uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – uz pomoć učitelja razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uz pomoć učitelja uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva	zapaža tijekom događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – djelomično samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – djelomično poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – djelomično samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – povremeno uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – djelomično samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – djelomično samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi	zapaža tijekom događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – uglavnom samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – uglavnom poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – uglavnom samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – uglavnom uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – uglavnom samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – uglavnom samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi	događaja i uključenost sudionika događaja poštujući točnost i istinitost činjenica – samostalno odgovara na pitanja tko sudjeluje u događaju, što se događa, gdje se i kada događa i koji je uzrok događaja (zašto i kako?) – redovito poštuje načelo sažetosti, potpunosti, aktualnosti, točnosti i uvjerljivosti – samostalno ponovno čita i pregledava napisani tekst radi usavršavanja teksta služeći se pravopisom i rječnicima – uočava i izostavlja suvišne riječi (pleonazme) u govoru i pismu – samostalno razlikuje činjenice od mišljenja i stavova – samostalno uspoređuje informacije iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva
--	---	--	---

	– uz pomoć učitelja selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – uz pomoć učitelja razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – djelomično samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – djelomično samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva – uglavnom samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – uglavnom samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu	– samostalno selektivno i kritički preuzima informacije iz različitih izvora – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – samostalno razlikuje upravni i neupravni govor u pismu
HJ A.7.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o sintaktičkom ustrojstvu rečenice na oglednim i čestim primjerima.	– rijetko točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– djelomično točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– uglavnom točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima	– točno opisuje sintaktičko ustrojstvo rečenice na čestim i oglednim primjerima
	– uz pomoć učitelja objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – uz pomoć učitelja razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – uz pomoć učitelja objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u	– djelomično samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – djelomično samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – djelomično samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u	– uglavnom samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – uglavnom samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – uglavnom samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u	– samostalno objašnjava sintaktičko ustrojstvo rečenice na oglednim i čestim primjerima – samostalno razlikuje značenje i službu padeža u rečenici – samostalno objašnjava stilski neobilježeni i stilski obilježeni red riječi u rečenici na oglednim i čestim primjerima

	rečenici na oglednim i čestim primjerima – uz pomoć učitelja razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – uz pomoć učitelja provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uz pomoć učitelja imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	rečenici na oglednim i čestim primjerima – djelomično samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – djelomično samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – djelomično samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	rečenici na oglednim i čestim primjerima – uglavnom samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – uglavnom samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – uglavnom samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku	– samostalno razlikuje glasovne promjene: sibilizacija, palatalizacija, jotacija, nepostojani <i>a</i> – samostalno provodi (i, gdje je potrebno, bilježi) glasovne promjene u riječima – samostalno imenuje naglaske u hrvatskome standardnom jeziku
HJ A.7.6. Učenik imenuje tekstove i događaje važne za razvoj hrvatskoga jezika kroz hrvatsku povijest.	– uz pomoć učitelja imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika – uz pomoć učitelja objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike	– djelomično samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika – djelomično samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te djelomično samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike	– uglavnom samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika – uglavnom samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te uglavnom samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike	– samostalno imenuje događaje i tekstove važne za razvoj hrvatskoga jezika – samostalno objašnjava povezanost i uvjetovanost razvoja hrvatskoga jezika s razvojem nacionalnog identiteta i kulture – navodi autora, naslov i godinu te samostalno tumači važnost prvoga hrvatskog rječnika i prve hrvatske gramatike

	– uz pomoć učitelja objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – uz pomoć učitelja navodi događaje i ličnosti važne za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – uz pomoć učitelja istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– djelomično samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – djelomično samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – djelomično samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– uglavnom samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – uglavnom samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – uglavnom samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika	– samostalno objašnjava značajke i navodi vodeće ličnosti ilirskoga pokreta – samostalno objašnjava o događajima i ličnostima važnima za razvoj hrvatskoga jezika u 20. stoljeću – samostalno istražuje suvremene jezične priručnike radi upoznavanja suvremene leksikografije i uočava brojnost jezičnih priručnika
--	---	---	---	--

KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO

ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ B.7.1. Učenik vrednuje književni tekst tumačeći utjecaj književnoga teksta na oblikovanje stavova i vrijednosti.	– rijeko objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– povremeno objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– uglavnom objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu	– redovito objašnjava utjecaj književnih tekstova na promjenu vlastitih predodžbi o svijetu
	– uz pomoć učitelja stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uz pomoć učitelja uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uz pomoć učitelja uočava pojave i doživljuje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – uz pomoć učitelja uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – uz pomoć učitelja obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta	– djelomično samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – djelomično samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – djelomično samostalno uočava pojave i doživljuje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – djelomično samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – djelomično samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta	– uglavnom samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – uglavnom samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – uglavnom samostalno uočava pojave i doživljuje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – uglavnom samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – uglavnom samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta	– samostalno stavlja u odnos uzroke i posljedice u književnome tekstu – samostalno uspoređuje vlastite spoznaje o svijetu i prikaz svijeta u književnome tekstu – samostalno uočava pojave i doživljuje u tekstu koje može prepoznati i u vlastitom okružju – samostalno uočava estetska obilježja književnoga teksta u odnosu na ostale tekstove – samostalno obrazlaže etičku i idejnu razinu književnoga teksta – samostalno uspoređuje djela slične tematike

	– uz pomoć učitelja uspoređuje djela slične tematike – uz pomoć učitelja vrednuje književni tekst – uz pomoć učitelja argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – uz pomoć učitelja objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	– djelomično samostalno uspoređuje djela slične tematike – djelomično samostalno vrednuje književni tekst – djelomično samostalno argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – djelomično samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	– uglavnom samostalno uspoređuje djela slične tematike – uglavnom samostalno vrednuje književni tekst – uglavnom samostalno argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – uglavnom samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti	– samostalno vrednuje književni tekst – samostalno argumentira vlastita zapažanja o književnom tekstu povezujući ih sa stečenim znanjem i iskustvom – samostalno objašnjava na koji način i u kojoj mjeri književni tekst utječe na oblikovanje njegovih stavova i vrijednosti
HJ B.7.2. Učenik tumači književni tekst na temelju čitateljskoga iskustva i usporedbe s drugim tekstovima primjenjujući znanja o književnosti.	– uz pomoć učitelja obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– djelomično samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– uglavnom samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja	– samostalno obrazlaže značenje književnoga teksta s obzirom na vlastito čitateljsko iskustvo i žanrovska obilježja
	– uz pomoć učitelja uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – uz pomoć učitelja imenuje i opisuje	– djelomično samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – djelomično samostalno imenuje i opisuje	– uglavnom samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – uglavnom samostalno imenuje i opisuje	– samostalno uočava umjetničku ulogu književnosti koja ima kulturnu i estetsku vrijednost – samostalno imenuje i opisuje pripovjedne

	pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – uz pomoć učitelja prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – uz pomoć učitelja razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – uz pomoć učitelja prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – djelomično samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – djelomično samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – djelomično samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	pripovjedne događaje u kronološkome slijedu – uglavnom samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – uglavnom samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – uglavnom samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora	događaje u kronološkome slijedu – samostalno prepoznaje strukturu književnoga teksta: fabula i kompozicija književnoga teksta; stih i strofa kao jedinstven i samostalan pjesnički oblik i primjenjuje dosad stečena znanja o književnosti – samostalno razlikuje pripovjedača (u 1. i 3. osobi) od pisca – samostalno prepoznaje i navodi primjere jezično-stilskih obilježja književnoga teksta: hiperbola, retoričko pitanje, metafora
--	---	---	---	--

HJ B.7.3. Učenik obrazlaže vlastiti izbor književnoga teksta.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

HJ B.7.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.

Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.

KULTURA I MEDIJI				
ODGOJNO- OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
HJ C.7.1. Učenik obrazlaže pozitivan i negativan utjecaj različitih medijskih tekstova na razvoj stavova i vrijednosti.	– uz pomoć učitelja uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– djelomično samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– uglavnom samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova	– samostalno uspoređuje različite reakcije na isti medijski tekst i uočava pozitivne i negativne utjecaje medijskih tekstova
	– uz pomoć učitelja objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uz pomoć učitelja uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – uz pomoć učitelja suprotstavlja se stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – uz pomoć učitelja opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova /	– djelomično samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – djelomično samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – djelomično se samostalno suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – djelomično samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima	– uglavnom samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – uglavnom samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – uglavnom se samostalno suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – uglavnom samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima	– samostalno objašnjava svoju reakciju na medijski tekst – samostalno uspoređuje reakcije različitih primatelja na isti medijski tekst – samostalno se suprotstavlja stereotipima, predrasudama, pristranosti, prikrivenoj i otvorenoj diskriminaciji i govoru mržnje – samostalno opisuje usklađenost i svrhovitost elemenata medijske poruke / medijskih tekstova / sadržaja u različitim časopisima

	sadržaja u različitim časopisima			
HJ C.7.2. Učenik obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova s obzirom na društveni i ekonomski kontekst.	– uz pomoć učitelja povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– djelomično samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– uglavnom samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem	– samostalno povezuje popularnokulturne tekstove s društvenim i ekonomskim okruženjem
	– uz pomoć učitelja tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – uz pomoć učitelja obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – uz pomoć učitelja tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – uz pomoć učitelja izdvaja dijelove teksta koji	– djelomično samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – djelomično samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – djelomično samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – djelomično samostalno izdvaja dijelove teksta koji	– uglavnom samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – uglavnom samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – uglavnom samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – uglavnom samostalno izdvaja dijelove teksta	– samostalno tumači vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno opisuje ulogu popularne glazbe u izražavanju temeljnih pitanja mladenačkoga identiteta – samostalno obrazlaže značenje popularnokulturnih tekstova i povezuje ih s društvenim i ekonomskim okruženjem (npr. biografije poznatih koje prikazuju društvenu i ekonomsku raslojenost) – samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnih tekstova, tj. kao objekte divljenja ili osude – samostalno izdvaja dijelove teksta koji

	predstavljaju predrasude i stereotipe – uz pomoć učitelja objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uz pomoć učitelja uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	predstavljaju predrasude i stereotipe – djelomično samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – djelomično samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	koji predstavljaju predrasude i stereotipe – uglavnom samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uglavnom samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost	predstavljaju predrasude i stereotipe – samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom umjetnošću na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnost
--	--	--	---	--

C.7.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati.

Kriterij ocjenjivanja pisane provjere znanja:

0% - 49% = 1

50% - 59% = 2

60% - 75% = 3

76% - 89% = 4

90% - 100% = 5

OBLICI VREDNOVANJA		
VREDNOVANJE ZA UČENJE	VREDNOVANJE KAO UČENJE (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	VREDNOVANJE NAUČENOGA
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema – poster – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– trominutna stanka – (samo)procjena uradaka – lista za procjenu – rubrike	– pisane provjere – usmeno ispitivanje – analiza mape radova – opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova

Škola: OŠ dr. Franje Tuđmana Brela
Školska godina: 2025./2026.
Učitelj/učiteljica: Gorana Babić, prof.
Razredni odjel: 8.

KRITERIJI VREDNOVANJA

za predmet Hrvatski jezik za 8. razred

Nastavni materijali:

Slavica Kovač, Mirjana Jukić, ***Hrvatska krijesnica 8***, udžbenik iz hrvatskoga jezika
Mirjana Jukić, Slavica Kovač, Iverka Kraševac, Dubravka Težak, Martina Tunuković, Martina Valec-Rebić, ***Hrvatska čitanka 8***
Mirjana Jukić, Slavica Kovač, Danijela Zagorec, ***Hrvatska krijesnica 8, Hrvatska čitanka 8***, radna bilježnica za jezik, komunikaciju i književnost
Meri Farac-Jemrić, Jasminka Možgon-Jarić, Danijela Zagorec, ***Ispiti znanja 8 / Čitanje s razumijevanjem***

Kriteriji su izrađeni prema prijedlogu kriterija Naklade *Ljevak*, prema Kurikulumu za nastavni predmet Hrvatski jezik za osnovne škole i gimnazije u RH Ministarstva znanosti i obrazovanja te prema Pravilniku o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi.

Razlikujemo tri pristupa vrednovanju: **vrednovanje kao učenje**, **vrednovanje za učenje** i **vrednovanje naučenog**. Svaki učitelj ima autonomiju i odgovornost izabrati najprikladnije metode i tehnike vrednovanja unutar pojedinih pristupa vrednovanju.

Vrednovanje kao učenje temelji se na ideji da učenici uče vrednovanjem. Ova vrsta vrednovanja podrazumijeva aktivno uključivanje učenika u proces vrednovanja uz podršku učitelja kako bi se maksimalno potaknuo razvoj učenikova samostalnog i samoreguliranog pristupa učenju. Učenici trebaju biti unaprijed upoznati s ciljevima učenja ili provedenih aktivnosti te kriterijima uspješnosti. Učenike treba poticati na korištenje kriterija uspjeha za vlastiti napredak. Tijekom samovrednovanja i vršnjačkoga vrednovanja učenici su uključeni u proces donošenja odluka o sljedećim koracima u učenju preuzimajući tako odgovornost za svoje učenje. Vršnjačkim vrednovanjem učenici jedni drugima daju savjete kako postići poboljšanje, a samovrednovanjem učenici prepoznaju što su dobro učinili i na što se trebaju usredotočiti da bi idući put bili uspješniji.

Vrednovanje za učenje odvija se tijekom učenja i poučavanja. Odnosi se na proces prikupljanja informacija i dokaza o procesu učenja te na interpretacije tih informacija i dokaza kako bi učenici unaprijedili proces učenja, a učitelji poučavanje. Povratne informacije potom se koriste za poboljšanje uspješnosti učenja, odnosno upućuju učenike na nedostatke u njihovu znanju, razumijevanju ili vještinama te daju informaciju o tome kako te nedostatke riješiti. Tako se učenici više uključuju u proces učenja znajući što se od njih očekuje. Cilj vrednovanja za učenje je premostiti razliku između trenutne situacije i željenih postignuća učenika, tj. potaknuti učenike na razmišljanje gdje su sad, kamo idu i kako do tamo doći. Istovremeno učitelj saznaje koliko su učinkovite pojedine metode i strategije koje koristi u poučavanju te ih prema tome prilagođava. **Važno je naglasiti da prikupljene informacije ne rezultiraju ocjenom.**

Vrednovanje naučenoga provodi se najčešće nakon obrađene nastavne teme i rezultira brojčanom ocjenom, a usvojenost se ishoda provjerava usmenim ispitivanjem, pisanim provjerama i različitim projektima. U jednoj provjeri moguće je ocijeniti više elemenata vrednovanja.

U predmetu Hrvatski jezik postignuća učenika vrednuju se brojčanom ocjenom (nedovoljan – 1, dovoljan – 2, dobar – 3, vrlo dobar – 4, odličan – 5).

OBLICI VREDNOVANJA		
VREDNOVANJE ZA UČENJE	VREDNOVANJE KAO UČENJE (vršnjačko vrednovanje i samovrednovanje)	VREDNOVANJE NAUČENOGA
– argumentirane rasprave – promatranje – rješavanje problema	– trominutna stanka – (samo)procjena uradaka – lista za procjenu	– pisane provjere – usmeno ispitivanje – analiza mapo radova

– posteri – pitanja radi provjere razumijevanja – domaće zadaće – kratke pisane provjere – izlazne kartice – grafički organizatori znanja – razmjenjena informacija o učenju i rezultatima učenja	– rubrike	– opažanje izvedbe učenika – procjena rasprave u kojoj sudjeluje učenik – analiza učeničkih radova
---	---	--

Vrednovanje naučenog planiramo prilikom razrade teme. Vrednovati možemo sve što smo planirali za vrednovanje naučenog:

Pisana provjera znanja- na kraju teme ili cjeline, vrednuju se svi (ili većina) ishoda teme;

Pisani rad učenika – tijekom školske godine, nakon obrade pojedinih lekcija iz područja komunikacije;

Čitanost i razumijevanje djela za cjelovito čitanje – može se vrednovati usmeno i pisano te kroz aktivnosti rada na satu ili motivacijskog rada uoči/tijekom čitanja ili kao kombinacija svih elemenata.

Razne aktivnosti kroz koje možemo provjeriti i vrednovati usvojenost ishoda učenja: zadaci, rad u skupini, radni listići, projektni zadaci...

NAČINI VREDNOVANJA

1. USMENO PROVJERAVANJE

Usmeno praćenje i vrednovanje znanja provodi se redovito na svakom nastavnom satu u različitim oblicima. Učitelj formativno vrednovanje učenika može provoditi vodeći evidenciju učenikova napretka tijekom nastavne teme. Tako se stječe uvid u razinu učenikova znanja i misaonih procesa.

Pod usmenim provjeravanjem podrazumijevaju se svi usmeni oblici provjere postignute razine kompetencija učenika koji rezultiraju ocjenom. Usmeni se oblici provjere provode kontinuirano tijekom nastavne godine.

Pod usmenim odgovorom ne podrazumijeva se samo odgovor pred pločom, već svi oblici rada učenika. Npr. zadavanjem zadataka različite složenosti, koje učenici rješavaju samostalno ili u grupi, prikupljaju se podaci o stupnju i kvaliteti usvojenosti određenog nastavnog sadržaja. Pri tome je izrazito bitna i komunikacija kao jedna od temeljnih kompetencija suvremenog učenika. Učenika se ocjenjuje javno u razrednom odjelu uz obrazloženje ocjene.

5. Vrijednovanje govorenja: općeniti kriteriji

Ocjena	Opisnici
odličan (5)	Učenik samostalno i točno oblikuje govor/odgovor pokazujući bogatstvo rječnika i poštujući pravogovornu normu hrvatskog standardnog jezika. U razrednoj raspravi aktivno sluša druge i čeka svoj red.
vrlo dobar (4)	Učenik uglavnom samostalno i točno oblikuje govor/odgovor, ima bogat rječnik i poštuje pravogovornu normu hrvatskog standardnog jezika. U razrednoj raspravi uglavnom aktivno sluša druge i čeka svoj red.
dobar (3)	Učenik djelomično točno oblikuje govor/odgovor, rječnik je odgovarajući dobi učenika, ali ponekad učenik koristi kolokvijalne izraze i poštapalice u izražavanju i polovično se služi pravogovornom normom hrvatskog standardnog jezika. U razrednoj raspravi sluša druge, ali selektivno i ponekad ne čeka svoj red već upada drugima u riječ.
dovoljan (2)	Učenik rijetko točno oblikuje govor/odgovor, rječnik mu je siromašan i ispod očekivane dobne razine, a normu pravogovora hrvatskog standardnog jezika ne primjenjuje u izrazu. U govoru često zastajkuje, služi se kolokvijalizmima i poštapalicama. U razrednoj raspravi je pasivan i slušatelj i govornik, a druge ponekad prekida u njihovu govoru.
nedovoljan (1)	Učenik izbjegava oblike ismenog izražavanja, griješi prilikom govorenja, rječnik mu je siromašan i ispod dobne razine te ne primjenjuje pravila hrvatskog jezika. U razrednoj raspravi ne sudjeluje ni slušanjem ni govorenjem.

Tablica za vrijednovanje govora

SADRŽAJ	Učenik zna o temi. Učenik je naučio i primjereno predstavio pojmove. Argumentira ideje i potkrepljuje ih primjerima.	2
	Učenik cjelovito ne zna temu. Ne koristi uvijek odgovarajuće pojmove. Argumentacija nije potpuna.	1
	Učenik ne zna temu. Ne vlada temeljnim pojmovima. Izostaje valjana argumentacija.	0
GRAMATIKA I PRAVOGOVOR	Učenik točno primjenjuje gramatičke i pravogovorne norme standardnoga jezika.	2
	Učenik odstupa od pravogovornih i gramatičkih normi i služi se kolokvijalizmima, lokalizmima i/ili žargonizmima.	1
	Učenik odstupa od pravogovornih i gramatičkih normi standardnoga jezika. Prevladavaju elementi lokalnoga govora i/ili žargona.	0

STRUKTURA I OBLIKOVANJE	Izlaganje je primjereno i jasne je, trodijelne strukture. U uvodu govora predstavljena je tema. Razrada je teme jasna i pregledna. Učenik je u završetku sažeo temeljne misli i ideje.	2
	Struktura i sadržaj govora nisu u cijelosti usklađeni. U nekim dijelovima govora prisutna su odstupanja u oblikovanju sadržaja i/ili nedostaje jedan od dijelova govora.	1
	Struktura i sadržaj govora nisu usklađeni. Ne raspoznaje se trodijelna struktura govora.	0
	Rečenice nisu sadržajno i smisleno povezane.	0
NEVERBALNA KOMUNIKACIJA	Učenik ne čita izlaganje. Uspostavlja kontakt očima sa slušateljima. Ton i tempo govorenja prilagođeni su slušateljstvu. Geste i mimika usklađeni su s temom i namjenom govora.	2
	Učenik ne uspostavlja uvijek kontakt očima sa slušateljima. Učenik čita dijelove izlaganja. Rečenična intonacija, ton i tempo povremeno ne odgovaraju temi i djelomično su prilagođeni slušateljima. Geste i mimika nisu u potpunosti usklađeni s temom i namjenom govora.	1
	Učenik čita tekst i ne uspostavlja kontakt sa slušateljima. Rečenična intonacija, tempo i ton nisu prilagođeni slušateljstvu i/ili temi. Geste i mimika nisu usklađeni s temom i namjenom govora.	0

Autori kriterija vrjednovanja govora: dr.sc.Srećko Listeš, prof. Ema Bodrožić Selak i prof. Vesna Krželj Velić

2. PISANO PROVJERAVANJE

Razlikujemo **pisane provjere znanja** i **pisani rad učenika**. Učenik ima pravo **jednom** ispravljati negativnu ocjenu iz pisane provjere znanja. Učenik može ispravljati ispit znanja i više puta ako nastavnik tako odluči.

Pokušaj varanja na provjeri znanja kažnjava se oduzimanjem ispita i upisom bilješke. Pod varanjem prilikom provjeravanje znanja podrazumijeva se upotreba nedopuštenih elektroničkih naprava i nedopuštenih materijala na kojima je sadržaj koji se ispituje, prepisivanje na pisanim provjerama znanja te došaptavanje odgovora drugim učenicima. U slučaju rezultata koji nije u skladu s očekivanjima nastavnika, pisana provjera se ponavlja u skladu s Pravilnikom o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi. Nedovoljna ocjena učenika nije neočekivani rezultat ako je održan dovoljan broj sati vježbe u skladu s učenim mogućnostima učenika u razrednom odjelu, a učenik nije uložio dovoljno truda u svladavanje postavljenih zadataka (nije pratio na satu, nije vodio bilješke, nije pisao domaće zadaće, ometao je redovni rad učitelja i učenika i sl.).

S obzirom na različitu složenost nastavnih tema, moguće su i razlike u postignutim rezultatima provjera znanja.

Pisani radovi učenika (npr. školske zadaće, opis unutarnjeg i vanjskog prostora, stvaralačko prepričavanje i sl.) vrednuju se prema opisnicima za jezično izražavanje dodanima ovim kriterijima. Učenici su prije pisanja upoznati s opisnicima.

Sastavnica	Opis	Broj bodova
Sadržaj	Iznesene su pojedinosti potrebne za razumijevanje i jasnoću sadržaja uz slijed zbivanja.	2
	Nisu iznesene važne pojedinosti o osobama ili zbivanjima ili su jasne samo u nekim dijelovima.	1
	Sadržaj nije u vezi sa zadatkom.	0
Kompozicija	Zastupljeni su svi temeljni dijelovi kompozicije.	2
	Nedostaje jedan od kompozicijskih dijelova.	1
	Nema kompozicijskih dijelova.	0
Ostvarenost teme	Tema je ostvarena. Sadržaj teksta odnosi se na zadanu temu.	1
	Tema nije ostvarena.	0

Sastavnica	Opis	Broj bodova
Sadržaj	Iznesene su pojedinosti potrebne za razumijevanje i jasnoću sadržaja uz slijed zbivanja.	2
	Nisu iznesene važne pojedinosti o osobama ili zbivanjima ili su jasne samo u nekim dijelovima.	1
	Sadržaj nije u vezi sa zadatkom.	0
Kompozicija	Zastupljeni su svi temeljni dijelovi kompozicije.	2
	Nedostaje jedan od kompozicijskih dijelova.	1
	Nema kompozicijskih dijelova.	0
Ostvarenost teme	Tema je ostvarena. Sadržaj teksta odnosi se na zadanu temu.	1
	Tema nije ostvarena.	0

Rječnik i stil	Rječnik i upotreba riječi prilagođeni su vrsti teksta. Rečenice su smislene i uzajamno povezane.	2
	Rječnik je razvijen, ali zapaža se povremeni nefunkcionalan odabir riječi. Rečenice su smislene i uglavnom povezane.	1
	Rječnik i upotreba riječi nisu prilagođeni vrsti teksta. Rečenice pretežito nisu ulančane, dijelovi rečenica se ponavljaju.	0
Gramatička točnost	Usvojenost gramatičke norme je na razini učeničke dobi. Dopuslene su 2 gramatičke pogreške.	2
	Manja odstupanja od gramatičke norme na razini su učeničke dobi. Dopuslene su 4 gramatičke pogreške.	1
	Nije usvojena gramatička norma na razini učeničke dobi. U tekstu ima više od 4 gramatičke pogreške.	0
Pravopisna točnost	Utvrđuje se točnost u primjeni pravopisnih pravila na razini učeničke dobi. Dopuslene su 3 pravopisne pogreške.	2
	Utvrđuje se pretežita točnost u primjeni pravopisnih pravila na razini učeničke dobi. Dopušteno je do 5 pravopisnih pogrešaka.	1
	Utvrđuje se netočnost u primjeni pravopisnih pravila na razini učeničke dobi. U tekstu je više od 5 pravopisnih pogrešaka.	0

Razvidnost kompozicije	Razvidni kompozicijski dijelovi u skladu s unutarnjom kompozicijom teksta	2
	Razvidni kompozicijski dijelovi uglavnom su u skladu s unutarnjom kompozicijom teksta	1
	Nisu razvidni kompozicijski dijelovi	0
Slovni sastav i rukopis	Pismo je rukopisno i čitko. Tekst je uredan.	2
	Pismo je rukopisno, ali sva slova nisu pravilno oblikovana. Tekst je uglavnom uredan.	1
	Rukopis nije čitak. Tekst je neuredan.	0

OSTVARENI BODOVI I OCJENE:

8, 9 – dovoljan (2)

10, 11 – dobar (3)

12, 13 – vrlo dobar (4)

14, 15 – odličan (5)

Na kraju nastavne godine učitelj može dati pisanu provjeru cjelokupnog znanja izrađenu prema pisanim provjerama koje je odobrila Agencija za odgoj i obrazovanje.

MJERILA VREDNOVANJA ZA PISANE PROVJERE ZNANJA, DIKTATE I PISANE RADOVE

0% – 49% nedovoljan (1)

50% - 62% dovoljan (2)

63% – 75% dobar (3)

76% – 88% vrlo dobar (4)

89% – 100% odličan (5)

DOMAĆE ZADAĆE

- redovitost izvršavanja zadataka u vidu domaćih uradaka uzima se u obzir prilikom zaključivanja ocjene
- ukoliko je učenik napisao SVE domaće uratke TIJEKOM ŠKOLSKE GODINE, dobiva ocjenu odličan iz zalaganja
- ako je učenik „zaboravio” bilježnicu, zadaća se vrednuje kao nenapisana
- ako je zadaća prepisana i to se dokaže, učenicima koji imaju jednaku zadaću ista se vrednuje kao nenapisana
- ako je zadaća napisana na satu (na dan kada se pregledava), vrednuje se kao nenapisana
- ako je zadaća „lažirana“, vrednuje se negativnom ocjenom (učenik prijavi da ju je napisao, a nije)

VREDNOVANJE PROJEKATA I PREZENTACIJA UČENIKA

Učenički projekti i prezentacije vrednuju se prema za to donesenim i izrađenim kriterijima, a u skladu s ishodom teme.

U slučaju zadanih projekata, učenici će s kriterijima biti upoznati na vrijeme, a sami kriteriji će biti dodani ovom dokumentu.

RUBRIKA BILJEŠKI O PRAĆENJU UČENIKA

Uz ocjenu u rubrici bilješki treba biti upisana bilješka iz koje je vidljivo što je vrednovano tom ocjenom (oblik, ishod, razina usvojenosti).

U rubriku bilješki također se unose zapažanja o radu učenika, zalaganje na satu, redovito nošenje pribora, pisanje domaće zadaće, ometanje nastave i sl.

U rubriku bilješki upisuje se i sudjelovanja u projektima, kvaliteta učenikovih prezentacija, sudjelovanje u grupnom radu s drugim učenicima

POČETNA ILI INICIJALNA PROVJERA

Učitelj može na početku nastavne godine, u svrhu uvida u postignutu razinu kompetencija učenika u pojedinome razrednome odjelu, provesti uvodno ili inicijalno provjeravanje.

Svako se uvodno (početno) provjeravanje mora najaviti i provesti do kraja drugoga tjedna od početka nastavne godine, a pisane inicijalne provjere ne ubrajaju se u broj planiranih pisanih provjera. Rezultat početne provjere upisuje se u bilješke o praćenju učenika, ne ocjenjuje se te služi pravovremenome pružanju kvalitetne individualne informacije učeniku i roditelju.

ZAKLJUČNA OCJENA

Zaključna ocjena temelji se na usvojenosti odgojno-obrazovnih ishoda, a rezultat je ukupnog procesa vrednovanja tijekom nastavne godine i izvodi se temeljem elemenata vrednovanja. Zaključna ocjena ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena u rubrici po elementima, već se gledaju i bilješke koje

učitelj upisuje u rubriku bilježaka (npr. sudjelovanje u projektima, kvaliteta učenikovih prezentacija, sudjelovanju u grupnom radu s drugim učenicima i sl.). Na ovaj način, ocjena će biti utemeljena na mnogo relevantnih podataka (dobivenih različitim metodama vrednovanja o okviru pristupa vrednovanja naučenoga, ali i vrednovanja za učenje i kao učenje).

Ako učenik iz pojedinog predmetnog područja ima ocjenu nedovoljan (dakle, sve ocjene iz predmetnog područja su nedovoljne), bez obzira što iz ostalih predmetnih područja ima ocjenu pozitivan, zaključna ocjena je nedovoljan. Za zaključnu ocjenu dovoljan i više potrebno je imati pozitivnu ocjenu iz svakog od tri predmetna područja.

HRVATSKI JEZIK I KOMUNIKACIJA

ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
OŠ HJ A.8.1. Učenik govori i razgovara u skladu sa svrhom govorenja i sudjeluje u planiranoj raspravi.	– uz pomoć učitelja izlaže na zadanu/odabranu temu, rijetko sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi	– izlaže na zadanu/odabranu temu djelomično jasno i sustavno te povremeno sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi	– izlaže na zadanu/odabranu temu uglavnom jasno i sustavno te često sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi	– izlaže na zadanu/odabranu temu jasno i sustavno te redovito sudjeluje u spontanoj i planiranoj raspravi
	– rijetko samostalno govori tekst u skladu sa svrhom govorenja – uz pomoć učitelja izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala – uz pomoć učitelja primjenjuje vještine razgovora u skupini – rijetko raspravlja spontano, uz pomoć učitelja sudjeluje u planiranoj i pripremljenoj raspravi – rijetko razgovijetno govori primjenjujući govorne vrednote – rijetko izbjegava pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, izbjegava zamuckivanje i poštalice – rijetko se uživljava u sadržaj govoreći s uvjerenjem	– povremeno samostalno govori tekst u skladu sa svrhom govorenja – djelomično samostalno izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala – djelomično samostalno primjenjuje vještine razgovora u skupini – povremeno raspravlja spontano, djelomično samostalno sudjeluje u planiranoj i pripremljenoj raspravi – povremeno razgovijetno govori primjenjujući govorne vrednote – povremeno izbjegava pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, izbjegava zamuckivanje i poštalice – povremeno se uživljava u sadržaj govoreći s uvjerenjem	– uglavnom samostalno govori tekst u skladu sa svrhom govorenja – uglavnom samostalno izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala – uglavnom samostalno primjenjuje vještine razgovora u skupini – uglavnom samostalno raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi – uglavnom razgovijetno govori primjenjujući govorne vrednote – uglavnom izbjegava pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, izbjegava zamuckivanje i poštalice – uglavnom se uživljava u sadržaj govoreći s uvjerenjem	– samostalno govori tekst u skladu sa svrhom govorenja – samostalno izvodi prethodno pripremljenu prezentaciju različitih sadržaja uz vizualna pomagala – samostalno primjenjuje vještine razgovora u skupini – samostalno raspravlja spontano ili u planiranoj i pripremljenoj raspravi – razgovijetno govori primjenjujući govorne vrednote – izbjegava pogreške u govoru, zastajkivanja, samoispravljanja, izbjegava zamuckivanje i poštalice – uživljava se u sadržaj govoreći s uvjerenjem
OŠ HJ A.8.2.	– sluša tekst, uz pomoć učitelja sintetizira sadržaj slušanoga teksta	– sluša tekst, djelomično samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta	– sluša tekst, uglavnom samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta	– sluša tekst, samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta

Učenik sluša tekst, prosuđuje značenje teksta i povezuje ga sa stečenim znanjem i iskustvom.	– uz pomoć učitelja sluša tekst u različite svrhe: osobna i javna – uz pomoć učitelja razlikuje kritičko slušanje: usmjereno na procjenu slušanoga teksta, od drugih vrsta slušanja – uz pomoć učitelja procjenjuje podatke iz slušanoga teksta – uz pomoć učitelja sintetizira sadržaj slušanoga teksta – uz pomoć učitelja prosuđuje slušani tekst i proširuje njegovo značenje na temelju stečenoga znanja i iskustva – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, internet	– djelomično samostalno sluša tekst u različite svrhe: osobna i javna – djelomično samostalno razlikuje kritičko slušanje: usmjereno na procjenu slušanoga teksta, od drugih vrsta slušanja – djelomično samostalno procjenjuje podatke iz slušanoga teksta – djelomično samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta – djelomično samostalno prosuđuje slušani tekst i proširuje njegovo značenje na temelju stečenoga znanja i iskustva – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, internet	– uglavnom samostalno sluša tekst u različite svrhe: osobna i javna – uglavnom samostalno razlikuje kritičko slušanje: usmjereno na procjenu slušanoga teksta, od drugih vrsta slušanja – uglavnom samostalno procjenjuje podatke iz slušanoga teksta – uglavnom samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta – uglavnom samostalno prosuđuje slušani tekst i proširuje njegovo značenje na temelju stečenoga znanja i iskustva – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, internet	– samostalno sluša tekst u različite svrhe: osobna i javna – samostalno razlikuje kritičko slušanje: usmjereno na procjenu slušanoga teksta, od drugih vrsta slušanja – samostalno procjenjuje podatke iz slušanoga teksta – samostalno sintetizira sadržaj slušanoga teksta – samostalno prosuđuje slušani tekst i proširuje njegovo značenje na temelju stečenoga znanja i iskustva – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima: živa riječ, narodna i školska knjižnica, internet
OŠ HJ A.8.3. Učenik čita tekst, prosuđuje značenje teksta i povezuje ga s prethodnim znanjem i iskustvom.	– čita tekst, uz pomoć učitelja sintetizira sadržaj pročitana teksta stvarajući vizualne prikaze i grafičke organizatore – rijetko samostalno čita tekst u različite svrhe: osobna i javna – uz pomoć učitelja uočava kako slikovni elementi i grafička struktura teksta utječu na razumijevanje teksta – uz pomoć učitelja organizira i objedinjuje važne podatke iz čitanoga teksta u sažetak – uz pomoć učitelja stvara vizualne prikaze (npr. plakate),	– čita tekst, djelomično samostalno sintetizira sadržaj pročitana teksta stvarajući vizualne prikaze i grafičke organizatore – djelomično samostalno čita tekst u različite svrhe: osobna i javna – djelomično samostalno uočava kako slikovni elementi i grafička struktura teksta utječu na razumijevanje teksta – djelomično samostalno organizira i objedinjuje važne podatke iz čitanoga teksta u sažetak	– čita tekst, uglavnom samostalno sintetizira sadržaj pročitana teksta stvarajući vizualne prikaze i grafičke organizatore – uglavnom samostalno čita tekst u različite svrhe: osobna i javna – uglavnom samostalno uočava kako slikovni elementi i grafička struktura teksta utječu na razumijevanje teksta – uglavnom samostalno organizira i objedinjuje važne podatke iz čitanoga teksta u sažetak	– čita tekst, samostalno sintetizira sadržaj pročitana teksta stvarajući vizualne prikaze i grafičke organizatore – samostalno čita tekst u različite svrhe: osobna i javna – samostalno uočava kako slikovni elementi i grafička struktura teksta utječu na razumijevanje teksta – samostalno organizira i objedinjuje važne podatke iz čitanoga teksta u sažetak – samostalno stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke

	grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitanoga teksta – uz pomoć učitelja uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom – uz pomoć učitelja prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva – rijetko proširuje značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike – uz pomoć učitelja objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima	– djelomično samostalno stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitanoga teksta – djelomično samostalno uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom – djelomično samostalno prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva – povremeno proširuje značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike – djelomično samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima	– uglavnom samostalno stvara vizualne prikaze (npr. plakate), grafičke organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitanoga teksta – uglavnom samostalno uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom – uglavnom samostalno prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva – često proširuje značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike – uglavnom samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima	organizatore (npr. Vennov dijagram, strukturirane mape) sintetizirajući sadržaj pročitanoga teksta – samostalno uspoređuje podatke iz različitih izvora radi procjene pouzdanosti, točnosti i autorstva u skladu sa zadatkom – samostalno prosuđuje čitani tekst na temelju prethodnoga znanja i iskustva – redovito povremeno proširuje značenje čitanoga teksta čitajući nove tekstove iste ili slične tematike – samostalno objašnjava značenje nepoznatih riječi služeći se različitim izvorima
OŠ HJ A.8.4. Učenik piše raspravljačke tekstove u skladu s temom i prema planu.	– uz pomoć učitelja piše raspravljački tekst izražavajući vlastiti stav	– djelomično samostalno piše raspravljački tekst izražavajući vlastiti stav	– uglavnom samostalno piše raspravljački tekst izražavajući vlastiti stav	– samostalno piše raspravljački tekst izražavajući vlastiti stav
	– uz pomoć učitelja pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja – uz pomoć učitelja istražuje temu uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva – na poticaj i uz pomoć učitelja izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje	– djelomično samostalno pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja – djelomično samostalno istražuje temu uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva – djelomično jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje	– uglavnom samostalno pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja – uglavnom samostalno istražuje temu uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva – uglavnom jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje	– samostalno pristupa temi s istraživačkoga, problemskog i kritičkog gledišta te nudi moguća rješenja – samostalno istražuje temu uzimajući u obzir različite dokaze, primjere i iskustva – jasno izražava stav i oblikuje temu iznoseći predodžbe, misli, znanja, asocijacije, stavove, prosudbe, iskustva i osjećaje

	– uz pomoć učitelja određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz – uz pomoć učitelja piše tekst s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja: svjesnost i proces razlaganja zamisli – uz pomoć učitelja dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje tekst za predstavljanje – uz pomoć učitelja izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše – uz pomoć učitelja piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužina teksta – rijetko točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – rijetko točno piše pravopisne znakove u rečenici	– djelomično samostalno određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz – djelomično samostalno piše tekst s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja: svjesnost i proces razlaganja zamisli – djelomično samostalno dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje tekst za predstavljanje – djelomično samostalno izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše – djelomično samostalno piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužina teksta – djelomično točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – djelomično točno piše pravopisne znakove u rečenici	– uglavnom samostalno određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz – uglavnom samostalno piše tekst s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja: svjesnost i proces razlaganja zamisli – uglavnom samostalno dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje tekst za predstavljanje – uglavnom samostalno izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše – uglavnom samostalno piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužina teksta – uglavnom točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – uglavnom točno piše pravopisne znakove u rečenici	– samostalno određuje način pristupa temi i s tim usklađuje stilski izraz – samostalno piše tekst s prepoznatljivom komunikacijskom funkcijom u kojem dolaze do izražaja: svjesnost i proces razlaganja zamisli – samostalno dorađuje, skraćuje i jezično dotjeruje tekst za predstavljanje – samostalno izabire slikovni materijal koji pojašnjava tekst koji piše – samostalno piše tekst u zadanim veličinama s obzirom na vrijeme i dužina teksta – točno piše veliko početno slovo u jednorječnim i višerječnim imenima – točno piše pravopisne znakove u rečenici
OŠ HJ A.8.5. Učenik oblikuje tekst i primjenjuje znanja o rečenicama po sastavu na oglednim i čestim primjerima.	– rijetko točno razlikuje jednostavne od složenih rečenica na temelju gramatičkog ustrojstva	– djelomično točno razlikuje jednostavne od složenih rečenica na temelju gramatičkog ustrojstva	– uglavnom točno razlikuje jednostavne od složenih rečenica na temelju gramatičkog ustrojstva	– točno razlikuje jednostavne od složenih rečenica na temelju gramatičkog ustrojstva
	– uz pomoć učitelja razlikuje jednostavne i složene rečenice – uz pomoć učitelja objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica	– djelomično točno razlikuje jednostavne i složene rečenice – djelomično točno objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica	– uglavnom točno razlikuje jednostavne i složene rečenice – uglavnom točno objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica	– točno razlikuje jednostavne i složene rečenice – točno objašnjava složene rečenice s obzirom na broj predikata i s obzirom na vrstu sklapanja surečenica

	– uz pomoć učitelja razlikuje vrste nezavisnosloženih rečenica – uz pomoć učitelja razlikuje odnosne i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi – uz pomoć učitelja priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima (preoblika) – uz pomoć učitelja razlikuje vrste zavisnosloženih rečenica	– djelomično točno razlikuje vrste nezavisnosloženih rečenica – djelomično točno razlikuje odnosne i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi – djelomično točno priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima (preoblika) – djelomično točno razlikuje vrste zavisnosloženih rečenica	– uglavnom točno razlikuje vrste nezavisnosloženih rečenica – uglavnom točno razlikuje odnosne i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi – uglavnom točno priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima (preoblika) – uglavnom točno razlikuje vrste zavisnosloženih rečenica	– točno razlikuje vrste nezavisnosloženih rečenica – točno razlikuje odnosne i neodređene zamjenice u službi vezničkih riječi – točno priložnu rečenicu izriče glagolskim priložima (preoblika) – točno razlikuje vrste zavisnosloženih rečenica
OŠ HJ A.8.6. Učenik uspoređuje različite odnose među riječima te objašnjava njihovo značenje u različitim kontekstima.	– uz pomoć učitelja objašnjava značenje riječi s obzirom na kontekst	– djelomično samostalno objašnjava značenje riječi s obzirom na kontekst	– uglavnom samostalno objašnjava značenje riječi s obzirom na kontekst	– samostalno objašnjava značenje riječi s obzirom na kontekst
	– uz pomoć učitelja objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova – uz pomoć učitelja prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu – rijeko točno objašnjava česte frazeme i funkcionalno ih uklapa u vlastiti govor – rijetko prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu – uz pomoć učitelja uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika – uz pomoć učitelja objašnjava značenje i svrhu neologizama	– djelomično točno objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova – djelomično točno prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu – djelomično točno objašnjava česte frazeme i funkcionalno ih uklapa u vlastiti govor – povremeno prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu – djelomično točno uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika – djelomično točno objašnjava značenje i svrhu neologizama	– uglavnom točno objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova – uglavnom točno prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu – uglavnom točno objašnjava česte frazeme i funkcionalno ih uklapa u vlastiti govor – uglavnom prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu – uglavnom točno uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika – uglavnom točno objašnjava značenje i svrhu neologizama	– točno objašnjava značenja riječi i njihovu ulogu u rečenici radi razumijevanja i stvaranja tekstova – točno prepoznaje različite uloge istoznačnih i suprotnih riječi u kontekstu – točno objašnjava česte frazeme i funkcionalno ih uklapa u vlastiti govor – prepoznaje pleonazme kao suvišne riječi u govoru i pismu – uočava posuđenice i riječi iz stranih jezika – točno objašnjava značenje i svrhu neologizama – samostalno se služi hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku

	– uz pomoć učitelja služi se hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku	– djelomično se samostalno služi hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku	– uglavnom se samostalno služi hrvatskim jezičnim savjetnicima u tiskanome i digitalnome obliku	
--	---	---	---	--

KNJIŽEVNOST I STVARALAŠTVO				
ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
OŠ HJ B.8.1. Učenik obrazlaže odnos proživljenoga iskustva i iskustva stečenoga čitanjem književnih tekstova.	– rijeko stavlja u odnos proživljeno iskustvo i iskustvo stečeno čitanjem književnih tekstova navodeći konkretne primjere	– povremeno stavlja u odnos proživljeno iskustvo i iskustvo stečeno čitanjem književnih tekstova navodeći konkretne primjere	– uglavnom stavlja u odnos proživljeno iskustvo i iskustvo stečeno čitanjem književnih tekstova navodeći konkretne primjere	– redovito stavlja u odnos proživljeno iskustvo i iskustvo stečeno čitanjem književnih tekstova navodeći konkretne primjere
	– uz pomoć učitelja povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj da bi stvorio cjelovitu sliku o književnome tekstu – uz pomoć učitelja uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku – uz pomoć učitelja rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča – uz pomoć učitelja izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta – uz pomoć učitelja uspoređuje književne tekstove istoga ili	– djelomično samostalno povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj da bi stvorio cjelovitu sliku o književnome tekstu – djelomično samostalno uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku – djelomično samostalno rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča – djelomično samostalno izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta – djelomično samostalno uspoređuje književne tekstove	– uglavnom samostalno povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj da bi stvorio cjelovitu sliku o književnome tekstu – uglavnom samostalno uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku – uglavnom samostalno rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča – uglavnom samostalno izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta – uglavnom samostalno uspoređuje književne tekstove	– samostalno povezuje vlastiti spoznajni i osjećajni doživljaj da bi stvorio cjelovitu sliku o književnome tekstu – samostalno uočava da je u književnome tekstu riječ o svijetu i čovjeku – samostalno rješava različite problemske vršnjačke situacije pomoću različitih oblika priča – samostalno izražava vlastitu procjenu etičke, estetske i idejne razine književnoga teksta – samostalno uspoređuje književne tekstove istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike

	različitih autora, iste književne vrste i tematike – uz pomoć učitelja uspoređuje književni tekst s njegovim prilagodbama u drugim medijima	istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike – djelomično samostalno uspoređuje književni tekst s njegovim prilagodbama u drugim medijima	istoga ili različitih autora, iste književne vrste i tematike – uglavnom samostalno uspoređuje književni tekst s njegovim prilagodbama u drugim medijima	– samostalno uspoređuje književni tekst s njegovim prilagodbama u drugim medijima
OŠ HJ B.8.2. Učenik interpretira književni tekst na temelju vlastitoga čitateljskog iskustva i znanja o književnosti.	– uz pomoć učitelja interpretira književni tekst prema unaprijed zadanim smjernicama i dovodi ga u vezu s osobnim kontekstom	– djelomično samostalno interpretira književni tekst prema unaprijed zadanim smjernicama i dovodi ga u vezu s osobnim kontekstom	– uglavnom samostalno interpretira književni tekst prema unaprijed zadanim smjernicama i dovodi ga u vezu s osobnim kontekstom	– samostalno interpretira književni tekst prema unaprijed zadanim smjernicama i dovodi ga u vezu s osobnim kontekstom
	– uz pomoć učitelja uočava višeslojnost književnoga teksta: jezična, sadržajna, značenjska i stilistička – uz pomoć učitelja raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa – uz pomoć učitelja obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta – uz pomoć učitelja objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja	– djelomično samostalno uočava višeslojnost književnoga teksta: jezična, sadržajna, značenjska i stilistička – djelomično samostalno raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa – djelomično samostalno obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta – djelomično samostalno objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja	– uglavnom samostalno uočava višeslojnost književnoga teksta: jezična, sadržajna, značenjska i stilistička – uglavnom samostalno raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa – uglavnom samostalno obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta – uglavnom samostalno objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja	– samostalno uočava višeslojnost književnoga teksta: jezična, sadržajna, značenjska i stilistička – samostalno raspravlja o likovima na temelju izgleda, osobina, govora, razmišljanja, emocionalnih i psihičkih reakcija i društvenog statusa – samostalno obrazlaže važnost osobnog i društvenog konteksta i odnosa s drugim tekstovima za cjelovitije razumijevanje književnoga teksta – samostalno objašnjava obilježja poetskoga, proznog i dramskog teksta te njihove višeznačnosti i primjenjuje dosad stečena književnoteorijska znanja

OŠ HJ B.8.3. Učenik prosuđuje samostalno izabrani književni tekst i uočava svrhu i obilježja pripadajućega žanra i autora.

Književnoteorijska znanja u službi su proširivanja vlastitog iskustva čitanja i razvijanja pozitivnoga stava prema čitanju.

OŠ HJ B.8.4. Učenik se stvaralački izražava prema vlastitome interesu potaknut različitim iskustvima i doživljajima književnoga teksta.
 Ishod se prati i ne podliježe vrednovanju. Učitelj cijeni učenikovu samostalnost i poštuje njegove mogućnosti. Učenik predstavlja uradak razrednomu odjelu, a učitelj ga može nagraditi ocjenom za izniman trud.

KULTURA I MEDIJI				
ODGOJNO-OBRAZOVNI ISHOD	RAZINA USVOJENOSTI ISHODA I PODISHODA			
	DOVOLJNA	DOBRA	VRLO DOBRA	ODLIČNA
OŠ HJ C.8.1. Učenik prosuđuje utjecaj medijskih tekstova radi komercijalizacije.	– uz pomoć učitelja uočava razliku između slike stvarnosti koju nude mediji i uspoređuje ju s vlastitim viđenjem stvarnosti	– djelomično samostalno uočava razliku između slike stvarnosti koju nude mediji i uspoređuje ju s vlastitim viđenjem stvarnosti	– uglavnom samostalno uočava razliku između slike stvarnosti koju nude mediji i uspoređuje ju s vlastitim viđenjem stvarnosti	– samostalno uočava razliku između slike stvarnosti koju nude mediji i uspoređuje ju s vlastitim viđenjem stvarnosti
	– uz pomoć učitelja uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti – uz pomoć učitelja objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova – uz pomoć učitelja izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka – uz pomoć učitelja uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija – uz pomoć učitelja uočava sastavne elemente hipermedije: međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk	– djelomično samostalno uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti – djelomično samostalno objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova – djelomično samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka – djelomično samostalno uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija – djelomično samostalno uočava sastavne elemente hipermedije: međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk	– uglavnom samostalno uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti – uglavnom samostalno objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova – uglavnom samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka – uglavnom samostalno uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija – uglavnom samostalno uočava sastavne elemente hipermedije: međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk	– samostalno uočava sliku stvarnosti koju predstavljaju mediji radi komercijalizacije i uspoređuje ju s vlastitom slikom stvarnosti – samostalno objašnjava utjecaj medijskih poruka na oblikovanje vlastitih stavova – samostalno izabire i prerađuje medijske poruke za stvaranje pretpostavki i donošenje odluka – samostalno uočava internet kao platformu: internet kao medij svih medija – samostalno uočava sastavne elemente hipermedije: međusobno povezani tekst, slika, video i zvuk – samostalno se služi poveznicama koje proširuju sadržaj teksta

	– uz pomoć učitelja služi se poveznicama koje proširuju sadržaj teksta	– djelomično se samostalno služi poveznicama koje proširuju sadržaj teksta	– uglavnom se samostalno služi poveznicama koje proširuju sadržaj teksta	
OŠ HJ C.8.2. Učenik prosuđuje popularnokulturne tekstove s obzirom na književni kontekst i kontekst ostalih umjetnosti.	– uz pomoć učitelja objašnjava popularnokulturne tekstove u kontekstu vlastitoga društvenog okružja	– djelomično samostalno objašnjava popularnokulturne tekstove u kontekstu vlastitoga društvenog okružja	– uglavnom samostalno objašnjava popularnokulturne tekstove u kontekstu vlastitoga društvenog okružja	– samostalno objašnjava popularnokulturne tekstove u kontekstu vlastitoga društvenog okružja
	– uz pomoć učitelja obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uz pomoć učitelja prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okružjem – uz pomoć učitelja tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije – uz pomoć učitelja objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uz pomoć učitelja uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti	– djelomično samostalno obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – djelomično samostalno prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okružjem – djelomično samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije – djelomično samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – djelomično samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti	– uglavnom samostalno obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – uglavnom samostalno prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okružjem – uglavnom samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije – uglavnom samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – uglavnom samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti	– samostalno obrazlaže vezu teksta i svijeta koji ga okružuje – samostalno prosuđuje značenje popularnokulturnih tekstova povezujući ih s društvenim, ekonomskim i kulturnim okružjem – samostalno tumači priču i likove kao temelje popularnokulturnih tekstova, tj. kao objekte identifikacije – samostalno objašnjava postojanje različitih, njemu poznatih supkultura – samostalno uspoređuje popularnu kulturu s tzv. visokom kulturom na poznatim primjerima iz književnosti ili drugih umjetnosti

OŠ HJ C.8.3. Učenik posjećuje kulturne događaje u fizičkome i virtualnome okružju.

Ishod se ne vrednuje, samo se prati.

SMJERNICE ZA INDIVIDUALIZIRANI PRISTUP- A.T., 8.C RAZRED

Redovito ću provjeravati je li A. dobro zabilježila što je potrebno odraditi za domaći uradak te redovito pregledavati domaći uradak učenika.

Pokazat ću da cijenim ne samo postignuće, već i uloženi trud.

Redovito ću provjeravati je li razumjela uputu.

Po potrebi ću učenici ponavljati upute više puta, polako i koliko je moguće pojednostavljeno.

Koristit ću više način ispitivanja koji odgovara djetetu.

Pri pismenim radovima koristiti manji broj zadataka ili pisanje u dva navrata ukoliko je potrebno. (Ili produžiti vrijeme pisanja)

Po potrebi složenije zadatke rastaviti na manje cjeline.

Često ću davati učenici povratnu informaciju o njegovom zalaganju i uspjehu, što djeluje motivirajuće.